

točke izvršile so se dobro in še boljše bi se bile, da se niso morali pevci, godba, govorniki boriti z burjo, ki je brila skoro do mraka. Mej sporedom po govoru slavnostnem nastopil je gospod glavar Mahkot, ki je naznanil radostnim srcem, da je Nj. Veličanstvo bilo sè vzprejemom v Logatci, kakor v Idriji zelo zadovoljno ter da se veseli tako zvestih in udanih sinov in hčera; to vest vzprejelo je občinstvo z burnimi slava-klici, ki so se ponavljali izlasti, ko se je odpeljal presvitli vladar mimo Logatca in Postojine v Ljubljano.

Omeniti nam je še, da je priskrbel častiti gospod župnik logaški oni dan vsem ubožcem župnije boljše hrane in tudi nekoliko vina; šolski prijatelji pa priredili so šolski mladini logaški na prostoru ljudske svečanosti obed otrokom primérno. Zato hvala jim!

Iz Ljubljane. (*Presvitlega cesarja bivanje v Ljubljani in na Kranjskem sploh*) napolnilo je vse pretekle dni vse življenje v deželi. Ljubljana napolnila se je z deželani in tujci. Pri prihodu cesarjevem danes teden napolnjene bile so vse ceste od kolodvora do cesarjevega dvora v gosposki ulici. — Po tem pa bil je prostor pred cesarskim dvorom zmiraj poln ljudstva, ki je čakalo videti presvitlega cesarja. Enako je bilo povsod, kamor so se presvitli cesar podali za čas bivanja med nami: povsod je skupaj vrelo ljudstvo gledat in z gromovitimi živio-klici pozdravljat presvitlega cesarja. Posebno živo je bilo v četrtek, ko je bila po programu slovesna sv. maša, potem sprejem deputacij, popoldne, ko so šli presvitli cesar v razstavo v realki in potem v kmetijsko razstavo, pričakovala in sprejela je presvitlega cesarja velika množica. — Razsvitljava v četrtek večer bila je čarobna, enako tudi ljudska veselica. Enako sijajno bilo je sprejemanje cesarja v Idriji, v Kamniku, Kranji in na Bledu. Do zadnjega dne ostalo je tudi vreme ugodno, le pondeljek je dežvalo in tako marsikoga zadržalo vdeležiti se sijajne razsvitljave bleškega jezera. — In tako sklepamo te male vrstice prav po duhu zvestih naših rojakov, z gorko zahvalo za milost cesarjevo, da je prišel v našo sredo s klicom: Bog živi in ohrani ljubljene našega vladarja Franc Jožefa!

— (*Presvitli cesar*) poslovili so se včeraj zjutraj pred deželnim glavarjem in odborniki s sledečimi besedami: „Jaz ponavljam svojo najtoplejšo zahvalo za presrčni sprejem na Kranjskem. V resnici me je veselilo, da sem se mogel udeležiti te krasne patrijotične slavnosti, katere se bodem spominjal najprijetneje. Želim, da bi Mi bilo mogoče, kranjsko deželo zopet kmalu obiskati.“

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — Ker je domačega gradiva premalo, iščejo si tukajšni časnikarji vsakovrstnih, deloma prav izmišljenih novic, eni zaletavajo se v večino deželnega zbora Češkega, drugi so zopet hoteli po vsej sili zaslediti po kranjski irredentovcov laških, ki so baje prežali za cesarjem. Mi v deželi videli smo prejasno, da so vse take novice iz trte zvite, — ker v kranjski deželi ga ni zraka za lahonsko nesnago. — Zdravje grofa Chamborda se je sicer zadnje dni nekaj zboljšalo, toda stan njegov je zmeraj še nevaren. Predvčeranjem prišel je k njemu pariški profesor Vulpian, ki ostane nekaj dni v Frohsdorfu. — Tudi tukaj se je pred nekaj dnevi prikazala kolera med delavci severnega kolodvora. Odkar so tamošnje slabe vodnjake zaprli, ni zbolel nihče več za to boleznijo.

Francoska. — Razmere med Francosko in Angleško nastale so zadnje dni prav neugodno nasprotne, skoraj sovražne. Povod za neprijazne razmere dalo je pred vsem različno ravnanje obeh vlad, nasproti ladijam prihajajočim iz Egipta. Francoska bila je zmeraj ojstra zoper ladije prišle iz okuženih krajev in devala jih je v 22dnevno karanteno. — Angleška pa, katere pomorska trgovina največ trpi vsled kolere, spuščala je v svoje pritišja ladije tudi brez karantene. — Zarad Egipta, kjer je ravno glavno gnjezdo kolere, gledale ste se Francoska in Angleška zmeraj pisano tako bode pred ali pozneje prišlo do boja med tema državama.

Egipt. — Po vseh mestih kjer je kolera razsajala uže pojema, število umrlih krči se na polovico onega prejšnjih dni.

Št. 1553/Pr.

Zahvala cesarjeva.

Njegovo cesarsko in kraljevo apostolsko Veličanstvo Mi je premilostivo blagovolilo poslati naslednje najvišje ročno pismo:

„Ljubi baron Winkler!

Navdušena udeležba, s katero je vse prebivalstvo Moje vojvodine Kranjske praznovalo zvršetek šestega stoletja, odkar v tej deželi vlada Moj rod, napolnjuje Me z veselim zadostilom ter Mi je novo poroštvo óne neizpremenljive zvestobe, katero so Kranjci v minulih časih skazovali svojim prirojenim vladarjem, dajáje zá-nje blagó in kri, in katero bodo, ako Bog dá, po svojih očetov vzgledu tudi ohranili vse prihodnje čase.

Posebno prijetno Mi je bilo, da sem o priliki te redke slavnosti mogel obiskati deželo ter Se osobno prepričati ne samo o vernoudanem mišljenji njenega prebivalstva, ampak tudi o važnih napredkih na mnogokaterem polji javnega življenja.

Naročam Vam, da vsemu prebivalstvu razglasite Mojo najtoplejšo zahvalo za presrčnost, s katero Me je vzprejemalo po vseh krajih, ter mu naznanite zagotovilo trajne Moje cesarske milosti.

Na Bledu dné 17. julija 1883.

Franc Jožef s. r.“

V največje veselje mi je, da morem to znamenje cesarske milosti in blagovoljnosti vsem prebivalcem Kranjske dati na osrečujoče znanje.

V Ljubljani dné 17. julija 1883.

Baron Winkler s. r.,
e. kr. deželni predsednik za Kranjsko.